

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain 30 ja 31 §:n muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi ortodoksisesta kirkkokunnasta annetussa laissa säädettyä ortodoksisten seurakuntien kirkollisveroäyrin hinnan laskentatapaa. Veroäyrin hinta vahvistettaisiin kullekin varainhoitovuodelle ennakolta. Seurakuntiin perustettaisiin veroäyrin

hinnan vaihteluiden tasoittamiseksi verontasausrahastot.

Tarkoitus on, että ehdotettu laki tulisi voimaan vuoden 1983 alusta ja että sitä sovellettaisiin vuonna 1983 toimitettavaan kirkollisverotukseen.

YLEISPERUSTELUT

Nykyinen tilanne ja ehdotetut muutokset

Ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain (521/69) 30 §:n mukaan ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnille kannetaan kunnallisverotuksen perusteella määrättävää veroa sikäli kuin muut seurakuntarahaston vuositulot eivät riitä seurakunnallisten menojen suorittamiseen. Lain 31 §:n mukaan verotuksella koottavat varat jaetaan verovelvollisten suoritettavaksi heille kunnallisverotuksessa määrättyjen veroäyrien mukaan. Tätä tarkoitusta varten seurakunnanvaltuusto laatii verotoimistoille luettelot seurakunnalle verovelvollisista ja saatuaan tietoonsa veroäyrimäärät vahvistaa veroäyrin hinnan.

Käytännössä veroäyrin hinnasta päätetään jo talousarviota vahvistettaessa. Äyrin hintaa ei tavallisesti jälkeinpäin muuteta, vaan satunnaiset rahoitusvajaukset katetaan muulla tavoin. Ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun asetuksen (179/70) 129 §:n mukaan seurakunta voi ottaa lainaksi varoja, milloin talousarvioon otet-

tuja menoja ei voida kohtuuden mukaan suorittaa verotuloilla ja muilla seurakuntarahaston vuosituloilla.

Vuoden 1983 alusta siirrytään kunnallisverotuksessa järjestelmään, jossa varainhoitovuoden veroäyrin hinta vahvistettaisiin vuosittain etukäteen. Hinnan määrittämisen perusteena on varainhoitovuoden kunnallisverona koottavaksi arvioitu määrä jaettuna varainhoitovuoden tuloista kertyviksi arvioitujen veroäyrien luvulla. Samalla kuntien verontasausrahastot tulevat pakollisiksi (laki kunnallislain muuttamisesta (527/82)).

Tässä esityksessä ehdotetaan tehtäviksi kunnallisverotukseen tehtyjä muutoksia vastaavat muutokset ortodoksisten seurakuntien kirkollisverotukseen. Seurakunnanvaltuusto määräisi seuraavan vuoden veroäyrin hinnan talousarvion vahvistamisen yhteydessä. Seurakuntiin perustettaisiin seurakuntarahastoista erillään olevat verontasausrahastot, joiden varoja voitaisiin käyttää äyrin hinnan vakaana pitämiseksi.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lakiehdotus

30 §. Pykälään ehdotetaan lisättäväksi säännös verontasausrahastosta. Kirkollishallitus laatisi mallisäännöt ja suositukset rahaston käytöstä.

31 §. Veroäyrin hinta määrättäisiin viiden sadasosapennin tarkkuudella jakamalla asianomaisen varainhoitovuoden kirkollisverotuksella koottavaksi arvioitu määrä samana vuonna määrättäväksi arvioidulla veroäyrien luvulla. Veroäyrin hinnan määräisi seurakunnan neuvoston asemesta seurakuntavaltuusto. Äyrin hinnan määräämisen ajankohdasta säädettäisiin asetuksella.

Pykälän viimeisen virkkeen säännös, jonka mukaan seurakunnan neuvoston on laadittava verotoimistoille luettelot verovelvollisista, ehdotetaan jätettäväksi pois laista. Säännös on nykyisin tarpeeton, koska verotoimistot saavat luettelot myös väestön keskusrekisteristä. Veroviranomaisilla on sitä paitsi verotuslain 44 §:n 1 momentin (980/79) nojalla muutenkin oikeus saada väestökirjaviranomaiselta verotusta varten tarpeelliset tiedot.

2. Tarkemmat määräykset

Ortodoksisesta kirkkokunnasta annettua asetusta olisi myös muutettava. Tarkoituksena on säätää asetuksessa, että seurakunnanvaltuuston olisi määrättävä veroäyrin hinta ennen kunkin vuoden marraskuun 15 päivää talousarvion vahvistamisen yhteydessä. Seurakunnanvaltuusto myös hyväksyisi verontasausrahaston säännöt ja alistaisi ne kirkollishallituksen vahvistettavaksi. Tästäkin säädettäisiin asetuksessa. Luonnosta asetukseksi ei ole otettu tämän esityksen liitteeksi.

3. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan samanaikaisesti kunnallisveroäyrin hinnan määräämistä koskevien uusien lakien kanssa eli vuoden 1983 alusta. Ehdotettua lakia sovellettaisiin jo vuonna 1983 toimitettavassa verotuksessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain 30 ja 31 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan ortodoksisesta kirkkokunnasta 8 päivänä elokuuta 1969 annetun lain (521/69) 30 §:n 3 momentti ja 31 § sekä

lisätään 30 §:ään uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

30 §

Seurakunnalla on oltava veroäyrin hinnan vakaana pitämistä varten verontasausrahasto. Sen sääntöjen mukaisesti seurakunnanvaltuusto voi päättää verontasausrahaston varojen käyttämisestä sanottuun tarkoitukseen tai seurakuntarahaston vuositulon käyttämisestä verontasausrahaston kartuttamiseen.

Edellä 2 momentin 4 kohdassa mainittua veroa kannetaan sikäli kuin muut seurakuntarahaston vuositulot ja mahdolliset siirrot verontasausrahastosta eivät riitä seurakunnallisten menojen suorittamiseen.

31 §

Määrä, joka päätetään koottavaksi 30 §:n 2 momentin 4 kohdan mukaisesti verotuksella, on jaettava verovelvollisten kesken suoritettavaksi kunnallisverotuksessa heille määrättävien veroäyrien mukaan. Seurakunnanvaltuusto vahvistaa veroäyrin hinnan. Hinnan määräämisen perusteeksi otetaan varainhoitovuonna verotuksella koottavaksi arvioitu määrä jaettuna varainhoitovuonna määrättäväksi arvioitujen veroäyrien luvulla. Veroäyrin hinta vahvistetaan viiden sadasosapennin tarkkuudella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1983.

Lain 31 §:n säännöksiä sovelletaan kuitenkin jo vahvistettaessa veroäyrin hintaa varainhoitovuodelle 1983.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 22 päivänä lokakuuta 1982

Tasavallan Presidentin estyneenä ollessa

Pääministeri

KALEVI SORSA

Opetusministeri *Kalevi Kivistö*

Laki

ortodoksisesta kirkkokunnasta annetun lain 30 ja 31 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ortodoksisesta kirkkokunnasta 8 päivänä elokuuta 1969 annetun lain (521/69) 30 §:n 3 momentti ja 31 § sekä

lisätään 30 §:ään uusi 3 momentti, jolloin muutettu 3 momentti siirtyy 4 momentiksi, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

30 §

Edellä 4 kohdassa mainittua veroa kannetaan sikäli kuin muut seurakuntarahaston vuositulot eivät riitä seurakunnallisten menojen suorittamiseen.

31 §

Varat, jotka päätetään koottaviksi 30 §:n 2 momentin 4 kohdan mukaisesti verotuksella, on jaettava verovelvollisten kesken suoritettaviksi heille kunnallisverotuksessa määrättyjen veroäyrien mukaan. Tätä tarkoitusta varten seurakunnanneuvosto laatii valtion verotoimistoille luettelot seurakunnalle verovelvollisista ja seurakunnanneuvosto, saatuaan verotoimistoilta veroäyrimäärät, vahvistaa veroäyrien hinnan.

Seurakunnalla on oltava veroäyrien hinnan vakaana pitämistä varten verontasausrahasto. Sen sääntöjen mukaisesti seurakunnanvaltuusto voi päättää verontasausrahaston varojen käytämisestä sanottuun tarkoitukseen tai seurakuntarahaston vuositulon käyttämisestä verontasausrahaston kartuttamiseen.

Edellä 2 momentin 4 kohdassa mainittua veroa kannetaan sikäli kuin muut seurakuntarahaston vuositulot ja mahdolliset siirrot verontasausrahastosta eivät riitä seurakunnallisten menojen suorittamiseen.

31 §

Määrä, joka päätetään koottavaksi 30 §:n 2 momentin 4 kohdan mukaisesti verotuksella, on jaettava verovelvollisten kesken suoritettavaksi kunnallisverotuksessa heille määrättävien veroäyrien mukaan. Seurakunnanvaltuusto vahvistaa veroäyrien hinnan. Hinnan määrittämisen perusteeksi otetaan varainhoitovuonna verotuksella koottavaksi arvioitu määrä jaettuna varainhoitovuonna määrättäviksi arvioitujen veroäyrien luvulla. Veroäyrien hinta vahvistetaan viiden sadasosapennin tarkkuudella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1983.

Lain 31 §:n säännöksiä sovelletaan kuitenkin jo vahvistettaessa veroäyrien hintaa varainhoitovuodelle 1983.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.